Lietas Nr. C35126412
Lietas arhīva Nr. CA-1461-14/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2014.gada 29.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Žanete Žimante,
tiesneses Gunta Ozoliņa un Silvija Sēbriņa,
ar sekretāriem Lauru Upenieci un Jāni Šalamaju,
piedaloties atbildētājas /pers. C/ pilnvarotam pārstāvim zvērinātam advokātam Uldim Bērziņam,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. C/ par zemes gabala robežpunktu atrašanos dabā noteikšanu, sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Siguldas tiesas 2013.gada 19.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa.

2012.gada 30.maijā /pers. D/ (turpmāk – Prasītājs) Siguldas tiesā cēla prasību pret /pers. C/ (turpmāk – Atbildētāja) par zemes gabala robežpunktu atrašanos dabā noteikšanu, lūdzot tiesu: noteikt zemes gabala /adrese/, robežpunktu 4 un 5 atrašanos dabā, nosakot to atrašanos ceļa labajā pusē, ar tiesībām izmantot Prasītājam iebraucamo ceļu. Prasība pamatota uz Civillikuma 1., 927., 1036., 1038., 1044., 1050., 1052.pantu, norādot, ka 1999.gada 29.aprīlī no /pers. E/ Prasītājs nopircis nekustamo īpašumu ar nosaukumu /Nosaukums A/, kas atrodas Siguldas novadā, kadastra Nr./numurs A/(turpmāk – Nekustamais īpašums). Zemes gabals iekļāva arī piebraucamo ceļu uz mājām /Nosaukums A/, kas iezīmēja pretējās mājas kaimiņu zemes gabala /Nosaukums B/ robežu. Robeža kaimiņiem gāja tieši gar ceļa labo malu. 1999.gada 6.maijā minētais īpašums reģistrēts Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļā. 2004.gada jūnijā Prasītājs konstatēja, ka kupica no ceļa labās puses ir pārvietota uz ceļa kreiso pusi, t.i., pārvietota Prasītāja zemes gabala iekšienē apmēram par 14 m. Bez tam, uz Prasītāja zemes izbūvēts žogs, ar ko tam ierobežota iekļūšana savā zemes īpašumā. Prasītājs vairākkārt lūdzis kaimiņiem pārvietot kupicu atpakaļ un nojaukt nelikumīgi uzstādīto žogu, bet saņēmis atteikumu. 2004.gada 20.augustā VZD Lielrīgas reģionālā nodaļas zemes ierīkotājs veicis zemes esošo robežpunktu apsekošanu, kā rezultātā konstatēts žogs un neatbilstība starp esošo robežpunktu stāvokli, kā arī saimniecības /Nosaukums B/ 1992.gada 24.aprīļa zemes lietojuma robežu ierādīšanas aktu un 1994.gada 20.oktobrī izgatavoto zemes robežu plānu. Norāda, ka 2004.gada 26.novembrī VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas zemes robežu strīdus izskatīšanas komisija izskatīja Prasītāja sūdzību un iebilduma aktus par robežstrīdu, bet sastādītie protokoli neatrisināja šo jautājumu. 2005.gada 5.augustā pēc Prasītāja iniciatīvas atkārtoti veikta apsekošana. Atbildētāja atteikusies parakstīt aktu.

Prasītājs uzskata, ka Atbildētājas pretlikumīgas darbības rezultātā Nekustamais īpašums ir samazinājies aptuveni par 1 000 kv.m. Prasītājam ir liegta iespēja netraucēti pārvietoties, iebraukt un ieiet savā īpašumā.

2012.gada 5.novembrī tiesā saņemti Atbildētājas rakstveida paskaidrojumi par prasību (ar 28.03.2013. papildinājumiem), kuros Atbildētāja pauž viedokli, ka tiesvedība lietā ir izbeidzama, jo analogs pušu strīds izšķirts ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2008.gada 30.aprīļa spriedumu lietā Nr.C35064305 (CA-0639/9 2008.g.), turklāt norāda, ka Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus apstākļiem, ar kuriem pamato prasību.

2013.gada 19.decembrī Siguldas tiesa nosprieda prasību noraidīt.

Pirmās instances tiesa lietā nekonstatēja strīdu par to, ka Prasītājam pieder Nekustamais īpašums, kurš robežojas ar Atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu /Nosaukums B/. Atzina, ka strīds pastāv par abu šo īpašumu robežpunktu atrašanās vietu, t.i., par zemes gabala /Nosaukums A/ robežpunktu 4 un 5 atbilstoši zemes robežu plānam atrašanos dabā, par to, ka, Prasītāja ieskatā, Atbildētāja ir pārvietojusi sava zemesgabala kupicas no robežpunktiem 4 un 5 uz Prasītāja zemesgabalu apmēram par 14 m un tādējādi samazinājusi Prasītājam piederošo Nekustamo īpašumu par aptuveni 1 000 m, kā arī, uzceļot žogu, aizskārusi Prasītāja īpašuma tiesības.

Tiesa atzina, ka Prasītājs prasībā norādītos apstākļus nav pierādījis. Iesniegtā prasība balstīta uz apgalvojumiem par kupicu pārvietošanu un robežpunktu 4 un 5 izmaiņīšanu. No ieraksta zemesgrāmatā konstatēja, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ platība ir 20,79 ha. Zemes kopplatība noteikta pēc kadastrālās uzmērīšanas un zemes robežu plāna. Pirms tam veikta arī inženiertopogrāfiskā uzmērīšana. Prasītājs nav apstrīdējis Atbildētājas īpašuma tiesības. Tiesa atzina, ka tiesas sēdē nav iegūti pierādījumi Prasītāja apgalvojumam, ka robežpunkti Nr.4 un Nr.5 neatrodas vietās, kas norādītas Zemes robežu plānā ar attiecīgām koordinātēm. Robežu apsekošanas akts un robežu noteikšanas akts apstiprina, ka tās ir pareizas un atbilst robežpunktu koordinātēm, kuras no kadastra reģistra devis Valsts zemes dienests. Prasītājs tiesai nav iesniedzis pierādījumus tam, ka šie robežpunkti būtu pārvietoti. No lietas materiāliem konstatēja, ka strīds starp pusēm par šo robežpunktu atrašanos dabā pastāv jau no 2004.gada. Prasītājs vairākkārt strīda sakarā tiesā griezies ar prasību, un jau 2006.gada 10.novembrī Siguldas tiesā izskatīta Prasītāja prasība pret Atbildētāju par valdījuma un zemes robežu atjaunošanu, kurā lūdzis atjaunot vecās robežzīmes Nr.4 un Nr.5 ceļa labajā pusē, norādot, ka robeža Atbildētājai gājusi tieši gar ceļa labo malu, bet 2004.gadā konstatējis, ka kupicas pārvietotas no ceļa labās puses uz kreiso viņa zemes gabalā par aptuveni 14 m, kā rezultātā viņam piederošais nekustamais īpašums samazinājies par aptuveni 1 000 kv.m. Minētā prasība tika noraidīta. Arī 2008.gada 30.aprīlī Rīgas apgabaltiesa ir noraidījusi Prasītāja prasību par valdījuma un zemes robežu atjaunošanu.

Tiesa atzina, ka lai arī šobrīd celtā prasība ir par zemesgabala robežpunktu atrašanos dabā noteikšanu, strīds ir par šīm pašām robežzīmēm Nr.4 un Nr.5 un par to iespējamo pārvietošanu. Prasībā Prasītājs norādījis, ka kupicas- robežzīmes pārvietotas no viena ceļa malas uz otru, kā pierādījumu zīmju pārvietošanai norādot ceļu. Atsaucās uz Civilprocesa likuma 96.panta otrajā daļā noteikto, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurā piedalās tās pašas puses. Norādīja uz Rīgas apgabaltiesas 2008.gada 30.aprīļa spriedumā konstatēto, ka 1994.gada 17.jūnijā VZD Rīgas rajona nodaļas inženieris /pers. I/ ir ierādījis dabā zemnieka saimniecībai /Nosaukums B/

piešķirtās zemes robežas, no ierādīto robežu shēmas un apraksta izriet, ka ceļš, kurš atrodas uz saimniecības /Nosaukums B/ un saimniecības /Nosaukums A/ robežas, shēmā nav norādīts, tāpat nav norādīts, ka robeža ietu pa kādu no ceļa malām, ceļš nav norādīts arī 1992.gada 24.aprīlī zemes lietojuma robežu ierādīšanas aktā, 1995. gada 14.aprīlī VZD Rīgas rajona nodaļas inženieris /pers. I/ ir ierādījis dabā zemnieka saimniecībai /Nosaukums A/ piešķirtās zemes robežas un no ierādīto robežu apraksta izriet, ka ceļš, kurš atrodas uz saimniecības /Nosaukums B/ un saimniecības /Nosaukums A/ robežas, nav aprakstīts un shēmā nav norādīts, tāpat nav norādīts, ka robeža ietu pa kādu no ceļa malām, ceļš nav norādīts arī zemnieku saimniecības /Nosaukums B/ zemes robežu plānā, kas sastādīts pēc 1994. gada robežu ierādīšanas materiāliem. No minētā tiesa spēkā esošajā spriedumā secinājusi, ka robeža nav noteikta ņemot par pamatu ceļu. Nekādus citus pierādījumus tam, ka zemes robežas būtu piesaistītas ceļam, Prasītājs nav iesniedzis. Savukārt Atbildētāja tiesai iesniegusi /Nosaukums B/ 2007.gada 9.marta SIA „Livland" mērnieka Robežu apsekošanas aktu, Robežu noteikšanas aktu un Zemes robežu plānu. Arī no šiem plāniem neizriet, ka strīdus īpašumu robežas jel kādā veidā būtu piesaistītas ceļam, kā to Prasītājs norādījis savā prasībā.

Tiesa atzina, ka apstiprinājumu nav guvis arī prasībā paustais apgalvojums, ka Prasītājam liegta iespēja netraucēti pārvietoties, iebraukt un ieiet viņam piederošā īpašumā /Nosaukums A/ Atbildētājas nelikumīgi izbūvēta žoga dēļ, jo šādam apgalvojumam Prasītājs nav iesniedzis nekādus pierādījumus. No Atbildētājas tiesai iesniegtajiem pierādījumiem konstatēja, ka jaunā žoga celtniecība notikusi, demontējot esošo žogu. Abi plāni- gan esošā žoga demontāžas plāns, gan jaunā žoga montāžas plāns kā būvprojekti, saskaņoti Siguldas novada būvvaldē. Tādējādi par nepamatotu atzina Prasītāja apgalvojumu, ka žogs uzstādīts nelikumīgi.

2014.gada 14.janvārī par iepriekš minēto tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza Prasītājs, apelācijas instances tiesai lūdzot prasību apmierināt- noteikt zemes gabala /adrese/ robežpunktu 4 un 5 atrašanos dabā, nosakot to atrašanos ceļa labajā pusē, ar tiesībām izmantot Prasītājam iebraucamo ceļu; piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītajam tiesāšanās izdevumus.

Prasītājs norāda, ka faktiski pirmās instances tiesa atsaukusies vienīgi uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2008.gada 30.aprīļa spriedumu lietā Nr.C35064305, pievienojoties Atbildētāja viedoklim, ka prasība celta uz tiem pašiem pamatiem un apstākļiem. Nepiekrīt secinājumam, ka Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, ka zemes robežas piesaistāmas ceļam, kā arī par nepamatotu atzīst apgalvojumu, ka nav gūts apstiprinājums faktam, ka Prasītājam liegta iespēja netraucēti pārvietoties, iebraukt un ieiet viņam piederošā īpašumā un ka žogs uzstādīts nelikumīgi.

2014.gada 5.martā tiesā saņemti Atbildētājas rakstveida paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un lūdz Prasītāja prasību noraidīt.

Atbildētāja uzskata, ka pirmās instances tiesa spriedumā pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus un faktiskos apstākļus, devusi tiem tiesisku vērtējumu, taisījusi pamatotu un tiesisku spriedumu.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību neatzina. Akcentēja, ka Prasītājs savu prasību nav pierādījis.

Prasītājs vai viņa pārstāvis uz apelācijas instances tiesas sēdi neieradās. Par tiesas sēdes laiku un vietu Prasītāja pusei paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, neierašanās iemesli tiesai ziņoti nav. Tiesu kolēģija, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos šķēršļus, nolēma lietu izskatīt bez Prasītāja vai viņa pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa.

Civillietu tiesu kolēģija, ņemot vērā lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus lietā, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, secina, ka prasība ir noraidāma.

Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu sniegtajiem paskaidrojumiem lietā, konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, Siguldas tiesa balstījusi savus spriedumā ietvertos argumentus uz lietā esošajiem materiāliem, konstatētajiem faktiem devusi pareizu juridisku novērtējumu, ievērojusi Civilprocesa likuma un Civillikuma normas, tādēļ Civillietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, atzīst par iespējamu izmantot Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikto tiesību šos motīvus neatkārtot.

Pušu starpā nav strīda par pirmās instances tiesas konstatēto faktu, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2008.gada 30 aprīļa spriedums lietā Nr.C35064305 ir stājies spēkā. Šis fakts Prasītāja apelācijas sūdzībā apstrīdēts nav un par tā atbilstību patiesībai Civillietu tiesu kolēģija ir pārliecinājusies, ielūkojoties Tiesu informatīvajā sistēmā (TIS). Ar lietā esošu šī sprieduma norakstu (lietas 58.-62.lapa) apstiprinās, ka 2005.gada 27.oktobrī Prasītājs cēla tiesā prasību pret Atbildētāju par zemes robežu un ceļa lietojuma tiesību atjaunošanu, lūdzot tiesai uzlikt Atbildētājai, kā nekustamā īpašuma "/Nosaukums/" īpašniecei, pienākumu atjaunot robežzīmes Nr.4 un Nr. 5 ceļa labajā pusē un atjaunot Prasītājam, kā Nekustamā īpašuma īpašnieka, valdījuma un lietojuma tiesības uz ceļu. Šādu prasību Prasītājs pamatoja ar analogiem faktiem, kas norādīti izskatāmajā prasības pieteikumā: īpašuma tiesībām uz Nekustamo īpašumu kopš 1999.gada, piebraucamā ceļa uz mājām "/Nosaukums A/" esamību Nekustamā īpašuma sastāvā, nekustamā īpašuma "/Nosaukums B/" robežu gar ceļa labo malu, kupicas pārvietošanu no ceļa labās malas uz kreiso 2004.gadā, prettiesisku žoga izbūvēšanu uz Prasītājam piederoša zemes īpašuma.

No iepriekš norādīta spēkā nākuša apgabaltiesas sprieduma izriet šādi tiesas nodibināti fakti: nekustamo īpašumu "/Nosaukums A/" un "/Nosaukums B/" robežas nav tikušas noteiktas, ņemot par pamatu ceļu; ceļš izveidojies, īpašuma "/Nosaukums B/ " lietotājiem braucot pāri savam laukam un iebraucot slieces; ceļš atrodas nekustamā īpašuma "/Nosaukums B/" robežās; robežzīmes Nr.4 un Nr.5 atrodas sākotnēji ierādītās vietās; Atbildētājas īpašuma nožogošana Prasītāja tiesību aizskārumu nerada.

Civilprocesa likuma 203.panta trešā daļa noteic, ka pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā lietas dalībnieki, kā arī viņu tiesību pārņēmēji nav tiesīgi citā procesā apstrīdēt tiesas nodibinātos faktus. Tas nozīmē, ka puses līdz ar tiesas 2008.gada 30 aprīļa sprieduma lietā Nr.C35064305 spēkā stāšanos ir zaudējušas tiesības citā procesā iepriekš norādītos faktus apstrīdēt, bet tiesai izšķirot strīdu starp tiem pašiem lietas dalībniekiem citā procesā, šie tiesas iepriekš nodibinātie fakti ir saistoši, ņemot izskatāmajā Prasītāja prasībā norādīto pamatu- analogus faktiskos apstākļus.

Vadoties no iepriekš norādītā, Civillietu tiesu kolēģija Prasītāja iebildumus pret pirmās instances tiesas spriedumu atzīst par nepamatotiem.

Civilprocesa likuma 44.panta trešā daļa noteic, ka noraidot prasību, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam. No lietas materiāliem redzams, ka Atbildētājai lietā juridisko palīdzību sniedza un pārstāvēja zvērināts advokāts Uldis Bērziņš (lietas 92.-93., 162.-163.lapa), un lietā iesniegti pierādījumi tam, ka Atbildētājai radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi- advokāta palīdzības apmaksai 850 *euro* (700 *euro* + 150 *euro,* 160.-161.lapa), kas atbilst Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktam un piedzenami no Prasītāja par

labu Atbildētājai.

Atbilstoši lietā esošajai Uzziņas lapai un Izziņām ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi pirmajā instancē ir 26,37 *euro* (LVL 18,53) un apelācijas instancē- 4,65 *euro* (LVL 3,27, lietas 1., 2. un 155.lapa), kas kopā veido 31,02 *eur*o (LVL 21,80). Līdz ar to, ievērojot Prasītāja sākotnēji samaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus- 4,70 *euro* (LVL 3,30, lietas 7.-8.lapa), no Prasītāja valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie izdevumi 26,32 *euro* apmērā (LVL 18,50, t.i., 31,02 *eur*o – 4,70 *euro*).

Termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu tiek noteikts, ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]panta noteikumus- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Rezolutīvā daļa.

/pers. D/ prasību pret /pers. C/ par zemes gabala robežpunktu atrašanos dabā noteikšanu noraidīt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus 850 *euro* (astoņi simti piecdesmit *euro*).

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 26,32 *euro* (divdesmit seši *euro* un 32 centus).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā, norādītajā termiņā maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 13.oktobrī.

Tiesneses Ž.Žimante

G.Ozoliņa

S.Sēbriņa